

2012. február

Egressy Tükör

XIV. évfolyam 3. szám

Egressy Gábor
Kéttannyelvű
Műszaki
Szakközépiskola

Tartalom

Tükör:
teljesítményünk
számokban

Sítábori élmények

Beszámoló
egy rendhagyó
felvételizőről

Szólj hozzá!
Az ifjúság nyelve

Tanulmányút a
YadVashemben

Aktuális DÖK-eink

A diákönkormányzat
tevékenységének
értékelése

A pszichológus válaszol

Projekt nap

Jövőépítés,
szakmák világa,
Jövőépítés,
szakmák világa,
trendek

Felelős kiadó:

Szalayné Kelemen Ildikó megbízott igazgató

Felelős szerkesztő:

Dr. Temesiné Tari Gabriella

Az újság összeállításában részt vettek: Bencze Dániel, Blazsejovszky Márton, Csiba István, Danku Norbert,

Holczimmer Patrik, Lippert József, Nguyen Trung Duc, Rjszky Roland, Rápolti

Richárd, Palásti Norbert, Szikszai Levente, Szota Viktor

Címünk: ujsag@egressy-bp.sulinet.hu

Aktuális DÖK-eink

Vezetőség:

Balázs Odett

Benkő János

Dobi István

Almássy Tamás

Feladatok:

Igazgatópályázatok véleményezése

Vállalt feladatok végrehajtása

Kerületi, fővárosi és országos
eseményeken való részvétel

Szelektív hulladékgyűjtés, palack- és
elemgyűjtés folytatása

- *Dohányzás elleni feladatok*
- *Leszokást segítő
programokon való részvétel*
- *A Házirend fokozott
betartatása*
- *A tanári ügyelet segítése*
- *Társalgó kialakítása a C
épület földszintjén*

Tavaszi, nyári tervek:

Katonai tábor segítése

Gólyatábor segítése

DÖK- vezetőség segítése

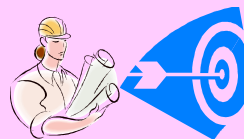
Projektnapon való aktív
részvétel

DIÁKFÓRUM

*Márciusra tervezzük,
összekötve az igazgatóválasztás
megbeszélésével.*

Várjuk a kérdéseket, javaslatokat!

Tervek

Célok

❖ **Kirándulás**

○ **Palackgyűjtés**

▪ **Ökosuli**

➤ **Pénzgyűjtés**

A diákönkormányzat értékelése

Féléves DÖK-ös gondolatok, avagy egy szegény diákönkormányzatot segítő panaszai

Mint minden évben, az idén is nagy lelkesedéssel, kedvvel, reményekkel láttunk neki a DÖK szervezésének. A szép reményekre okot adtak az előző év végi fogadkozások, a gólyatábor tapasztalatai, a DÖK- vezetőség elszántsága.

Szeptember közepére elkészült az idei év DÖK munkaterve, a vezetőség meghatározta a feladatokat, kijelölte a felelősöket. Szóval, minden készen állt, hogy segíteni tudjuk önmagunkat és az iskolát.

Ezek után jött a kiábrándító valóság. Mára már bizonyossá vált: a dolgok nem működnek. „A füstbe ment tervek” részletezése:

1. Írásban kértük, hogy minden osztály adja le, kit jelölnek a diákönkormányzatba. A 19 osztályból ezt 6 osztály tette meg: 9.A, 12.A, 10.E, 10.K, 10.C, 9.I
2. Vállaltuk, hogy folytatjuk a 100Ft/fő/hónap DÖK- támogatás akciót. Ebben eddig 7 osztály vett részt: **10.C** 29 000.- **9.I** 26 400.- **11.K** 24 000.- **11.C** 8000.- **11.A** 11 000.- **12.A** 2000 Ft beadásával.
3. A tavaly annyira sikeres palackgyűjtésben idén csak a 9.A, 10.K, 10.C és 10.A osztály vesz részt. A többiek?
4. Hat DÖK- gyűlést tartottunk. Ha az ebédszünetben volt, azért, ha a 6. óra után vagy később, azért nem jött el jó néhány osztály.

<i>Osztályok</i>	<i>Megjelenésük száma</i>	<i>Megjegyzés</i>
9.A	4	
9.C	6	
9.I	6	
10.A	2	
10.C	6	
10.E	4	
10.K	6	
11.A	2	
11.C	4	
11.E	3	
11.K	2	
11.S	–	Érdektelenség miatt?
12.A	2	
12.C	3	
12.E	1	
12.K	5	
12.S	–	Érdektelenség miatt?
13.K	6	
13.E	3	

A diákönkormányzat értékelése

5. Vállaltuk, hogy az Egressy Újságban minden számban jelen leszünk, erre sem sikerült jelentkezőt találni.
6. Az iskola honlapján a mai napig tartalom nélküli a DÖK oldala, aki először vállalta, arról kiderült, hogy nem gondolta komolyan, a második önjelölt nem értett hozzá, a harmadiknak nincs ideje, negyedik már nem volt.
5. Eltűntek a rádió üzemeltetésére vállalkozó diákok, ugyanaz a lelkes két fő csinálja minden nap, akik már tavaly is vállalták.

Hosszan lehetne folytatni a sort, de ez nem hoz eredményt. El kell gondolkodni azon, mi az értelme annak, hogy két-három elhivatott diák és egy túlterhelt tanár próbálja meg valahogy működtetni a diákönkormányzatot.

Van ennek így értelme?

A kérdést nem költőinek szántam!

Az esetleges válaszokat, javaslatokat, ötleteket, a tényleges segítséget várja a DÖK vezetősége:
Balázs Odett 10.K, Dobi István 10.C, Benkő János 10.E, Almássy Tamás 10.C

Gregus László
a diákönkormányzatot segítő tanár

SÍTÁBOR - 2012

Puy St. Vincent

Az idei első félév sokkal hosszabbnak tűnt, mivel már szeptember óta arra vártunk, mikor állhatunk végre a buckás Carmen pálya tetején a -10 fokos hidegben a 6 méteres látótávolság közepén. De mivel már tavaly kiváló képzésben részesültünk, ezek a körülmények nem is olyan rémisztőek, szinte meg sem kottyannak.

Szeptemberben, mikor Veres tanár úr elénk állt a sítáboros papírral, madarat lehetett volna velünk fogatni. Idén is, mint a tavalyi évben, a kiválóan feltérképezett, 75km-es Puy St. Vincenti pályarendszerre esett a tanár urak választása. Ez a pályarendszer alkalmas volt az idén érkezett „zöldfülűek”, és a tavaly már egy hetet végigszenvedett, mostanra már hozzánk hasonlóan „vérprofivá” váló tanulók számára.

Január 14-én érkezett el a várva várt nap, az indulás napja. Itt, az Egressy sulis előtt kellett gyülekezni. A busz 2 óra késéssel érkezett ide, mert a helyzet definisztikai szubjektivitása olyannyira koreografált, hogy nem fér össze a morális egzisztenciával. ☺

Miután megérkezett az emeletes busz, bepakoltunk, és feltelepedtünk az emeletre azt remélve, hogy jó helyet fogunk ki. A hosszú utat DVD-zéssel ütöttük el. Az első nap a kipakolással és a szálláshelyek elfoglalásával telt el. A szálláshelyek sokkal jobban felszereltek voltak, mint a tavalyi apartmanok. (2 óriási terasz, mosogatógép, 2 fürdő, LCD TV stb.) A tökéletes hangulatot a kandalló biztosította, amit Veres tanár úr közreműködésével fél órával az érkezés után már begyűjtöttünk.

Első este alig tudtunk aludni, mert már annyira vártuk a másnapi sielést. A reggeli után a táborozók kétfelé oszlottak, a kezdők Széles tanár úrral, míg a „profik” Veres tanár úrral indultak neki a hegynek. A pálya szélén végre újra hallhattuk a műanyag bakancs és kötés kattánását, ez a pillanat könnyeket csalt a szemünkbe. Könnyes szemünket megtörölvén megindulhattunk a felvonókhoz, hogy birtokba vehessük a hegyet.

Az első méterek után már előtörték a tavalyi emlékek. Az időjárás kegyes volt hozzánk, és az első négy napban arcbarátó időnk volt. Idén már a pályarendszer olyan részeire is eljuthattunk, amelyekről eddig nem is gondoltuk, hogy ott pályák vannak. Ezen pályák közé tartoznak a boardercross, a hírhedt fekete pályák, és a szűzhavas erdei pályák (1.5m hó). Az élményeket fokozta az éjszakai sielés, ami este 6–8-ig tartott egy kivilágított középnehéz, néhol jeges pályán.

Az éjszakai sielésből visszatérve megnéztük az előző este kihelyezett csapdáinkat, hátha akad benne vacsorára való. Mivel vadat nem ejtettünk, így a szállásra visszatérve a vacsora elkészítésének feladata ránk hárult. Ez persze nem jelentett gondot azoknak, akik előrelátóak voltak, és előre befizették a vacsora összegét, így ők a helyi étteremben vacsoráztak.

A sielés ezerszer jobban ment, mint a tavalyi évben. Megpróbálkoztunk a hátrafelé csúszással, ami néha-néha összejött. Az utolsó nap megtudhattuk, milyen a szakadó hóesésben sielni, de ez mégsem felelt meg várakozásainknak, mivel a ruháink eláztak, a szemüvegeink bepárásodtak, a látási viszonyok jelentősen lecsökkentek.

SÍTÁBOR - 2012

Az utolsó nap azonban főleg arról szólt, hogy a reggeli után kitakarítsuk a szállásainkat, átadjuk őket és kimenjünk a síparadicsomba. A délutáni órákban már nem a rezidenciára, hanem a buszhoz kellett lesiklani. Miután átöltöztünk, a felszereléseket bepakoltuk a buszba, és elindultunk vacsorát vásárolni Brianconba, egy bevásárló központban. Itt meg tudtuk venni az ajándékokat, finomságokat, és különlegességeket.

Hazafelé az utat nagy részben alvással és DVD-zéssel töltöttük. Ez a sítábor is fenomenálisra sikerült, és reméljük, hogy jövőre is hasonló élményekben lesz részünk.

*Blazsejovszky Márton, Holczimmer Patrik
(13.K)*

*Szota Viktor
(11.E)
képei*

PROJEKTNAPI ÖTLETEK, KÜLÖNLEGESSÉGEK

Az idei projektnap témája volt:

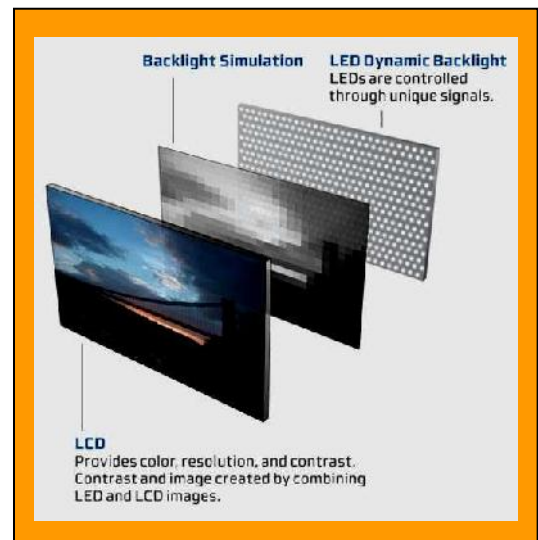
Jövőépítés,
szakmák világa,
Jövőépítés,
szakmák világa,
trendek

Elektronikai trendek– 1. A LED tévék

„Vissza a természethez!” – hihetetlen, de a Rousseau-i gondolat máig megállja a helyét, sőt a modern kijelzők kifejlesztésében is nagy szerepet játszott. A fejlesztők megfogadták Rousseau intelmeit, és a szentjánosbogár világítását vették alapul az OLED-ek kifejlesztéséhez.

Az OLED (Organic Light Emitting Diode = Szerves Fénykibocsátó Dióda) rövidítés magában hordozza az eredetét. Az OLED esetében – szemben a „mezei” LED-ekkel (a továbbiakban csak LED) –, a fénykibocsátó anyag szerves; előnye, hogy kevesebbet fogyaszt; törhetetlen kijelzők készülhetnek belőle.

Hátránya viszont, hogy előállítására drága, élettartama rövid, és az UV-fény még hamarabb lebomlik, ezért ma még nem merem teljes biztonsággal ajánlani az AMOLED tévéket, de pl.: mobiltelefonokban kiválóan helytáll. Ha mégis tévét szeretnénk vásárolni, akkor mindenféleképpen a LED háttér világítású tévéket részesítsük előnyben a fénycsöves társaik helyett. A LED háttér világítású tévék (sokszor helytelenül LED tévék) sokkal kevesebbet fogyasztanak, szemben a fénycsövesekkel, élettartama hosszabb és a LED-es háttér világítású tévéknek a képe is szebb, kontrasztosabb; és sokszor olcsóbbak, mint fénycsöves társaik. Tehát amellet, hogy védjük a környezetet, kiváló minőségben élvezhetjük kedvenc filmjeinket.

Csiba István 13.K

Elektronikai trendek– 2.

Az elektronika legújabb vívmányai

Azért választottuk ezt a témát, mert hozzánk ez állt közel. Az előadásunk az elektronikai trendekről szólt. Ezen belül a CES (Consumer Electronics Show), azaz szórakoztatóelektronikai kiállítás érdekességeit taglaltuk, amelyet Las Vegasban rendeztek meg 2012 januárjában, és mutatták be a gyártók a legújabb vívmányaikat.

Az első ilyen a vízálló nanobevonat volt. A gyártó Liquipel ezt a bevonatot vákuum kamrában viszi fel, mely lehetővé teszi, hogy az okostelefonok vízállóak legyenek.

Ezután következett az OLED billentyűzet. Ezen a készüléken a billentyűk egy-egy kijelzőből álltak, melyeken be lehet állítani, hogy mit mutassanak. Az egyik legnagyobb érdeklődést az intelligens ablak keltette. Ezen az ablakon lehet internetezni, chatelni, viszont a túlóldalról nem látható, hogy mi mit is csinálunk éppen.

Ezen a kiállításon jelent meg a „szakácsálló” táblagép. A Linux-alapú készülék cseppálló, bírja a rendetlen szakácsokat is, lábakon áll, tehát ha kifut a leves, nem tesz kárt benne, és segítségével vállrándítással lehet hatvan fokosra állítani a sütőt. A készülék, bár már kapható Franciaországban, az angol verziót a CES-en jelentik be – szeptemberre várható. A CES szervezője az amerikai Consumer Electronics Association (CEA) szerint több mint 50 táblagép debütált.

A Lenovo kínai számítógépgyártó egy karcsú lappal jelentkezett, melynek egy terrabájtos merevlemez-meghajtója van.

A Bodymedia egészségügyi felügyeleti rendszert készített. Ez a csuklópántba épített érzékelő adatokat küld a felhasználóról, amelyet egy okostelefon alkalmazáson meg lehet nézni például az elégetett kalóriamennyiséget, alvásszintet stb.

A Sculpteo elkészítette az első appot, amely az emberi arc fotója alapján 3D-s tárgyakat képes nyomtatni, ehhez csak egy profilból készült fénykép szükséges.

Az OLED, organikus fénykibocsátó dióda újabb lehetséges alkalmazásairól is láthattunk bemutatót, élettartama lehetséges növeléséről; többek közt telefonokba, padekbe használják, mert hajlékony.

A CES tapasztalatai: A szórakoztató elektronika, a különféle készülékek a tv, számítógép, a mobil eszközök és a gépjármű elektronika hálózatba „elsősorban internetes hálózatba” csatolása valamint az adatok/szolgáltatások számítógépes felhőben való elhelyezése felé halad.(pl. okostelefon alkalmazások, autó elektronikai felhasználása). Ezek a következtetések vonhatók le a CES tapasztalataiból.

A másik témánk a tápegységek bemutatása volt. A tápegységnek három fajtájáról esett szó: a lineáris, kapcsolóüzemű és a szünetmentes tápegységről. De erről most bővebben nem szólnánk.

Készítette:
*Rajszky Roland,
Danku Norbert,
Lippert József
11.C*

PROJEKTNAPI ÖTLETEK, KÜLÖNLEGESSÉGEK

Helyszíni riportok:

Az idei projektnap 2012. február 09-én került megrendezésre az iskolánkban. A diákok több napig készültek az előadásokra, amivel bemutatták a különböző témákat. Ezek közül kiválasztottunk néhány érdekesebb projektet, és a helyszínen rövid riportot készítettünk az előadókkal. A riportokat készítette Rápolti Richárd, Szikszai Levente és Nguyen Trung Duc, a 12. E osztály dákjai.

Élet a foci után – a 9. H projektje

- *Miért választottátok ezt a témát?*
- Ez áll hozzánk a legközelebb, mert mi is a Honvéd Akadémia sportolói vagyunk.
- *Ahogy látjuk elég jól sikerült a bemutató. Mennyi idő volt elkészülni a munkával?*
- Igen, mi is úgy gondoljuk. A fiúkkal egy hétig készültünk.
- *És mit gondoltok, ti mint focisták, milyen lesz az élet a foci után?*
- Mindenképp a foci körül szeretnénk maradni pl.: edzősködni vagy menedzserkedni szeretnénk.
- *Mi a véleményetek, mikor ér véget egy labdarúgó karrierje?*
- Alapvetően attól függ, hogy mennyire sikeres, de általában 35-40 éves korban már vége a karriernek.
- *Köszönjük a válaszokat, sok sikert kívánunk!*
- Mi is köszönjük.

A munkanélküliség – a 12. A projektje

Ezt a projektet a 12. A osztály képviselőjében Jáger Balázs tanuló készítette saját forrásai alapján. A projekt azért volt különösen érdekes, mert készítője maga szólította meg az utcán a hajléktalanokat, és kérdezte ki őket sorsukról, életükről. Az így összegyűjtött információkat pedig beépítette egy kitalált esetbe, ami ugyan nem történt meg, de a projektkészítő szerint akár meg is történhetne. Ezért a fantázia szülte sztoriját főként intelmeknek szánta diáktársai számára – amit a vele készített interjúban egyébként ő maga is megfogalmaz.

- *Miért ezt a témát választottad?*
- Meg akartam mutatni a diákoknak, hogy milyen az élet hajléktalanként. Manapság könnyen ilyen sorsra kerül az ember, ezért készítettem egy projektet, ami rámutat, mivel kell szembesülnie annak, aki ilyen helyzetbe kerül. Különböző élethelyzeteket mutattam be, hogy lehet a mélybe jutni, pl.: lopással, csalással és a tanulás mellőzésével. Képekkel illusztráltam a hajléktalanok életformáját az utcán.
- *Mennyit dolgoztál a projekttel?*
- Körülbelül egy hétig készültem: hajléktalanokat szólítottam meg, felvételeket készítettem, illetve összeállítottam a kész anyagot.
- *Köszönöm a riportot.*

PROJEKTNAPI ÖTLETEK, KÜLÖNLEGESSÉGEK

A zenei szórakoztatóipar – a 11.C és a 13.K közös projektje. A riport Tóth Gáborral (11.C) készült.

- *Miért ezt a témát választottátok?*
- A speciális szakma témakörben ezt gondoltam érdekesnek, és mindenkit, aki részt vett a projektben, nagyon érdekel az elektronikus zene.
- *Mennyi idő volt a felkészülés?*
- Két hét alatt készült el a 11.C és 13.K munkája.
- *Honnan szedtétek a forrásokat?*
- Otthoni programokat, kellékeket hoztunk, és saját tapasztalatból, illetve internetről állítottuk össze a projektünket.
- *Milyen témákat mutattatok be a projektben?*
- Zeneírás (Tóth Gábor), fizikai pultok (Bittner Olivér), virtuális pult (Konda Krisztián)
- Mi a véleményetek a projektnapról?
- Mint a legtöbb projektnapon, sajnos az idén is előfordult szervezési hiba, ami miatt nem volt elég idő a teljes munkánk bemutatására.
- *Fel szoktatok lépni szórakozóhelyeken?*
- Igen, kisebb szórakozóhelyeken, illetve saját szervezésű bulikon.
- *Köszönjük a beszélgetést.*
- Én is köszönöm.

A riportban elhangzottak kiegészítése:
(írta Bittner Olivér és Gyurcsó Csaba)

A projektünk a mai fiatalok többsége által kedvelt és ismert témáról szólt. Ez pedig nem más, mint a diszkók világa.

Első körben megismertettük – Konda Krisztián és Gyurcsó Csaba közreműködésével – az akár otthon vagy kisebb baráti összejöveteleken használható szoftveres lemezlovaságot. Bemutattunk egy, az ezen programok által használható és (a többi, valós diszkó felszereléshez képest) olcsó USB-s mix padot is. Majd Bittner Olivér interaktív bemutatót tartott a diszkók felszereléséről és a piac vezető márkájáról, a Pioneerről. Szóltunk a fényekről, robotlámpákról, UV-csővekről, stroboszkópokról, lézerekről és füstgépekről is. Szemléltető eszközként kiállítottunk egy igazi Pioneer DJ pultot. A bemutatót Tóth Gábor zárta zeneszerkesztő programok bemutatásával.

Ezekon kívül még sok-sok érdekes projektet láthattunk, mint pl.: info-bionika, külföldi továbbtanulás, gépészet, elektronikai trendek, gép-ész stb. Összességben jól telt a projektnap. Rengeteg új információval találkozhattunk.

PROJEKTNAPI ÖTLETEK, KÜLÖNLEGESSÉGEK

A külföldi továbbtanulásról – többféle megközelítésben

A külföldi egyetemeken, főiskolákon való továbbtanulás remek lehetőség – különösen a szorgalmas és tehetséges tanulóknak – tudásuk kihasználására, kamatoztatására.

Legtöbben a szebb, kényelmesebb jövő reményében szeretnének külföldön tanulni, majd dolgozni. Jól hangzik a magas fizetés, de csak kemény munkával lehet elérni.

Ahhoz, hogy valamelyik más ország egyetemén, főiskoláján tanuljunk, szükségünk van egy igen magas induló tőkére (az utazás, a szállás, a közlekedés, valamint az önellátás fedezésére), és természetesen megbízható, versenyképes nyelvtudásra. Az érettségit komolyan kell venni; gyakori feltétel legalább két tárgyból az emelt szintű érettségi vizsga.

Mindenkinek, aki külföldön szeretne továbbtanulni, eredményes felkészülést kívánok

Palásti Norbert 13.K

Info-bionika

A képzés 2012 szeptemberében a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológiai Karán indul.

Az info-bionika tudománya az információs technológia és a biotechnológia ötvözéséből született.

Az okleveles info-bionikus szakemberek természettudományos, elektronikai, információs technológiai és orvostudományi ismeretekkel rendelkeznek, melyeket az úgynevezett bio-info-medicinális tudományterületek valamelyikén használnak fel.

A hallgatók a képzés során két szakirány közül választhatnak.

A *bionikus interfészek szakirányon átadott ismeretek az idegrendszer és az elektronikai interfészek kapcsolatával foglalkoznak. A hallgatók a képzés során elsajátítják legalább egy érzékszerv pontos neuromorf modelljének alkalmazását, felkészülnek legalább egy idegrendszerhez kapcsolódó protézis vagy interfész működési elvének és konkrét megvalósításának alkalmazására, biológiai jelek és rendszerek számítógépes modellezésére és szimulációjára, azok elméleti és gyakorlati szempontjainak ismeretében kutatási-fejlesztési projektek szervezésére.*

A *bio-nano mérőeszközök és képalkotók szakirány a nano-biotechnológia elméleti alapjainak és mérési módszereinek gyakorlati alkalmazásába vezeti be a hallgatókat. A végzettek egyebek mellett alkalmasak az orvosi képdiagnosztika módszereinek készség szintű alkalmazására, orvosi biológiai mérőeszközök és mérőrendszerek ismeretében birtokában legalább egy konkrét mérőrendszer használatára, molekuláris dinamikai modellezésekre és szimulációkra.*

A PROJEKTNAPI VERSENY EREDMÉNYEI

Jövőépítés, szakmák világa, trendek

A projektverseny eredménye				
Helyezés	A projekt száma	A projekt címe	Osztály	Felkészítő tanár/ok
I.	15.	Munkanélküliség	12. A	
II.	3.	Elektronikai trendek	11.C, 13.K	B.Szj Judit
III.	6.	Gép-ész	10. C	Csiki Attila
IV.	5.	Zenei szórakoztatóipar	11.C, 13. K	Jáger Sándor
V.	11.	Külföldi, nemzetközi vizsgák	12. K	Kutasi László
VI.	2.	Külföldi továbbtanulás	11.C, 13.K	B.Szj Judit, Gallai Gergely

Jutalmuk a következő:

az 1-2. helyezett 2x5 fő gokart – 30 ezer Ft. értékben,
a 3-4. helyezett 2x5 fő bowling parti – 20 ezer Ft. értékben,
az 5-6. helyezett 2x5 fő billiard – 10 ezer Ft. értékben.

A projektek megtekintését és meghallgatását követően a látogató 17 osztály tesztet töltött ki. A legfigyelmesebb hallgatóság, következésképp a legsikeresebb kitöltők az alábbi osztályok voltak:

A tesztkitöltés eredménye		
Helyezés	Osztály	Elért pontszám
I.	10. C	63
II.	12. A	60
III.	11. A	58
IV.	13. E	56
V.	10. K	56
VI.	11. E	55

Az 1-3. helyezett jutalma egy-egy torta.

Beszámoló egy rendhagyó felvételizőről

Palásti Norbert:

EGY ÚJSZERŰ KEZDEMÉNYEZÉS KECSKEMÉTEN

A Kecskeméti Főiskola és a Mercedes-Benz duális képzést indít a következő tanévben. Jól hangzik, nem?

A hagyományos képzési rendszerben a hallgatók panaszkodnak a felsőoktatásban eltöltött gyakorlati órák alacsony számára.

A kecskeméti elképzelése szerint évente 20 hét gyakorlata lenne annak a 12 szerencsés fiatalnak, aki bekerül ebbe az új képzési rendszerbe.

Mivel én az idén érettségizek, úgy döntöttem, megpróbálok bejutni ebbe a bizonyos 12-be.

A hosszadalmas felvételi folyamat a jelentkezéssel kezdődött. Összesen 230-an adták be erre a képzésre a jelentkezési lapjukat, amelyen fel kellett tüntetni az év végi jegyeket, a nyelvvizsgákat. Egy gyors szűrés után 50 főre csökkent a létszám. A kiválasztottakat – így engem is – telefonon értesítettek arról, hogy van esélyünk a bejutásra, ha megfelelően teljesítünk a kétnapos 3 fordulós felvételin.

Ekkor még azt hittem, hogy 30 diákot fognak felvenni, de a teszt után (1. forduló) csak 24-en maradtunk. Nehéz teszt volt, ugyanakkor kevés időt kaptunk a rengeteg feladatra. Pontozták a nyomás alatti teljesítőképességet, az intelligenciát, és a német nyelvtudást is. Másnapra visszahívtak. Ez azt jelentette, hogy bekerültem a legjobb 24-be.

Szerencsésnek éreztem magam, azt hittem, innentől egyenes út vezet a bekerüléshez. Pár óra utazás után azonban már egyáltalán nem voltam ebben olyan biztos. Két igencsak nehéznek ígérkező feladattal leptek meg a 2. fordulóban.

Először egy szörnyen pontatlan alkatrészekből álló mérőóra állványt kellett összeraknom időre, közben értékelő megjegyzéseket tenni a pontatlanságra. Fel kellett fedeznem ugyanis a hibák okát.

A második feladat egy prezentáció legalább 5 perces előadása volt. Megadták a témát, és kaptunk 15 perc felkészülési időt. Eközben semmilyen forrást nem használhattunk. A témák nehezek voltak – szinte mindegyik gazdasági jellegű kérdésre vonatkozott. Mondhatni, nem volt könnyű dolgunk.

Az előadás után a 3. fordulóban egy hosszú és kimerítő interjú következett. Szinte mindenbe belekérdeztek, mindent ki akartak deríteni rólam.

Majd nagyon udvariasan, de semleges hangnemben megköszönték, hogy elmentem, és elköszöntek.

Négy napon belül felhívott a főnök, Németh Ákos, és gratulált, hogy felvettek a képzésükre.

Nem volt egyszerű bejutni, de megérte a fáradságot és az izgalmakat – még akkor is, ha esetleg nem jött volna össze. A hagyománytól eltérő, modern szemléletű felvételi eljárás szembesített minket szakmai felkészültségünkkel, problémamegoldó képességünkkel, személyiségünk erősségeivel és gyengeségeivel.

Tanulmányút a YadVashemben

YadVashem, a zsidó nép élő holokauszt emlékműve, vigyáz a múlt emlékezetére, és megpróbál arra építve célokat lefektetni a jelenkor számára: hozzájárulni az emberi civilizáció értékeinek védelméhez, a zsidó folytonossággal való összetartozásnak a megerősítéséhez és a jövő generációjának neveléséhez.

A YadVashemet 1953-ban a holokauszt dokumentációjának, kutatásának és pedagógiai feldolgozásának világközpontjaként, ill. emlékhelyeként hozták létre. Azóta a YadVashem a nemzetek és a nemzetek közötti, dinamikus és létfontosságú találkozás helyévé fejlődött.

A YadVashem az Emlékezés hegyén, Jeruzsálemben található. A hosszan kinyúló terület múzeumnak, kiállításoknak, emlékműveknek, kutatói és oktatási központoknak, archívumoknak és könyvtárnak ad otthont.

A Holokauszt Tanulmányok Nemzetközi Iskolájának (ISHS) megnyitását, a YadVashem munkásságának egyre növekvő intenzitása, ill. az EU-n és Kelet-Európán belüli tevékenység kiterjesztése indokolta. Az iskola egy sokrétű, tanári továbbképző programot kínál fel, amelynek célja az aktív támogatás és a világ minden sarkán lévő pedagógusokkal való, eleven tapasztalatcsere. Egyik fő feladata ezen kívül, általános, ill. gimnáziumi osztályok számára oktatási egységek fejlesztése. A tömegtájékoztató feljavítása és hatásossága érdekében, a YadVashem számára a legmodernebb médiák használata magától értetődő dolog. Ezért a Holokauszt Tanulmányok Nemzetközi Iskolája sok anyagot kínál az interneten letöltésre, számos oktatási egység multimédia-csomagként áll rendelkezésre.

Ebben az intézményben volt lehetőségem 22 tanárkollégámmal együtt egy 10 napos továbbképzésen részt venni. Az utazást egy évig tartó munka előzte meg. A Magyarországon működő Holokauszt Dokumentációs Központ (HDK), közismertebb nevén a Páva utcai emlékhely szervezésében egy távoktatási programban vettem részt Füstbeszállt életek címmel. Ennek elvégzése után lehetett pályázni a jeruzsálemi utazásra.

A Liszt Ferenc repülőtéren a novemberi télből indultunk, hogy 3 óra repülés után megérkezzünk az izraeli őszebe, ami 20-22 fokos hőmérsékletet jelentett. Tel Avivból egyórás buszozással lehet elérni Jeruzsálembé. Négycsillagos szálloda, pazar ellátás, sok-sok éjszakai városnézés, és rengeteg tanulás. Naponta 9-től 18 óráig voltak órák, bemutatók, foglalkozások, gyakorlatok. Rengeteg módszertani tudás, beszélgetések holokauszt túlélőkkel, a világ legnagyobb holokauszt múzeumának megismerése.

Tanulmányút a YadVashemben

„A holokauszt (a görög ὁλοκαύτωμα, holokautóma szóból: „teljesen elégetett”, t.i. égőáldozat). Zsidó terminusa azonban nem ez, hanem a Soa vagy Soá (השואה), ami a teljes pusztulást, kiirtást jelenti. A holokauszt a náci Németország által kontrollált területeken a második világháború alatt végrehajtott, a nemzetiszocialista német kormány által eltervezett és irányított népirtás neve, amelynek körülbelül hatmillió európai zsidó esett áldozatul.

A náci minden áldozatát figyelembe véve a halottak száma jóval nagyobb, a legtöbb becslés 9 és 11 millió közé teszi.

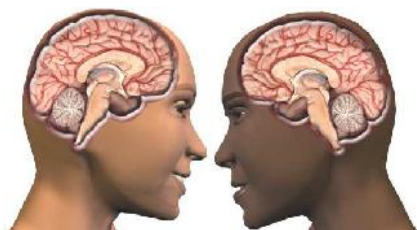
Az üldözés és népirtás több lépésben valósult meg. A zsidókat a civil társadalomból kizáró nürnbergi törvények évekkel megelőzték a második világháborút. Koncentrációs táborokat létesítettek, ahol kényszermunkát végeztek a foglyokkal, amíg azok bele nem pusztultak a kimerültségbe vagy valamilyen betegségbe. A Harmadik Birodalom által újonnan meghódított keleti területeken Einsatzgruppéknak nevezett speciális alakulatok tömegesen kivégezték a zsidókat és a náci politikai ellenségeit. A zsidókat és a cigányokat gettókba zárták, ahonnan tehervagonokkal szállították őket a több száz kilométernyire fekvő haláltáborokba; akik túléltek az utazást, azok nagy részével gázkamrákban végeztek. A német bürokrácia minden ága részt vett a tömeggyilkosságok megszervezésében, az ország – egy holokausztkutató szavaival élve – „népirtó állammá” vált.” (Wikipédia)
Ezt az emelt szinten érettségizőknek szántam.

Egy napunk volt az ország megismerésére. Jártunk a Holt-tengernél, Názáretben, a Genezareti-tónál, a Golan-fennsíknál. Láttunk zsidókat, arabokat, keresztényeket. Megszoktuk (meg lehet szokni?), hogy 18-20 éves fiatalok gépkarabéllyal sétálnak az utcán. Megtudtuk, hogy az igazi datolya mérete 4-5-ször nagyobb, mint amit itthon árulnak, és hogy lehet mezőgazdasági termelést folytatni a sziklákon is. Láttuk, hogy a kecske okos állat, véletlenül sem megy az aknasávba, ami számos helyen telepített a Jordán határ mentén.

Szóval különleges ország, különleges viszonyok, de mindenkinek látnia kellene!

Gregus László

Miért pont Ő?

Ha meg vagy elégedve a partnerreddel, akkor hajlamos vagy azt gondolni, „hú, de jól választottam”, s közben eszedbe sem jut, hogy az ösztöneid és a tudatalattid segítségével választottál.

A cikk témája nem a párválasztás teljes folyamata, inkább az első pillanat, a „felfedezés” időszaka. Tegyük tehát félre az érdek-kapcsolatokat és a hosszabb ismeretségeket, és koncentráljunk az első pillanatokra, amikor megismerkedünk valakivel.

Egy-egy kapcsolat kezdete – egyáltalán létrejötte – rendkívül izgalmas dolog, egy pillanat műve, amikor meglátunk valakit és megállapítjuk, hogy szép, vagy nem szép, vonzó vagy inkább taszító egyéniség számunkra, röviden: szimpatikus vagy nem szimpatikus.

A párválasztás eredeti biológiai célja a faj reprodukciója, tehát maga a párzás és az utód életben maradásának biztosítása. Az embereknél a párválasztás és a szexualitás leválik a fajfenntartó tevékenységről, az emberek egyéni és társas életének bonyolult szereplője lesz. Megszűnik esetlegessége, évszakhoz kötődése, s biológiai mozzanatai minden társadalomban erős írott és íratlan szabályozás alá esnek.

A mi kultúránkban a párválasztás kezdeti lépéseit a fiatalok 16-17 éves korban teszik meg. Ekkortól várható a pszichoszexuális érettség kialakulása, vagyis a szexuális reakciókészségen kívül a harmonikus, intim partnerkapcsolatra való alkalmasság. A szerelmi partner iránti igény és a mindkét fél számára kielégítő kapcsolat megteremtésének képessége kezdetben nem szokott együtt járni: a személyiség éretlensége, félelmek, hiedelmek, rossz beidegződések és a negatív, otthonról hozott minták egyaránt akadályozhatják. Mindkét félnek meg kell szabadulnia egocentrizmusától, megtanulni az alkalmazkodást, a másik szükségleteinek felismerését, nemkülönben a másik nem másságának megnyilvánulásait.

A fiatalok párválasztását elsősorban a szenvedély irányítja, ez meglátszik a választási szempontok sorrendjében is.

Vizsgálatok szerint a fiúk szempontjai:

1. szépség, szexuális vonzerő; 2. társadalmi státus; 3. kitűnés, népszerűség; 4. anyagi helyzet; 5. megfelelő érettség; 6. jellem.

A lányoké:

1. fizikai bátorság, ügyesség; 2. anyagi helyzet; 3. társadalmi státus; 4. valamiben való kitűnés; 5. érett intelligencia; 6. kellemes modor, kedvesség; 7. megfelelő életkor; 8. jellemesség.

Beszélgünk most csak az első szempontokról: **szépség, szexuális vonzerő; fizikai bátorság, ügyesség;**

Ezek a szempontok az első pillanatok meghatározói. Mi az, ami alapján eldől, hogy a lehetőség megfelel a fenti szempontoknak?

A PSZICHOLÓGUS VÁLASZOL

A legközismertebb ebben a témában az, amit a szaglásról mesél a tudomány. Innen tudunk azokról a bizonyos feromonokról, amik szépen leveszik a vállunkról a párválasztás súlyos terhét. A feromonok olyan szaglenyomatok, kémiai vegyületek, amelyek minden körülmények között dolgoznak. Fagyban és hőségben, éjszaka és nappal, egészséges és náthás testben. Kamaszkorban alakulnak ki, és nagyjából hetven évig azonos szinten maradnak. (Ez biztató információ a szerelmi életüket későbbi korokra tervezőknek!) Az állatok több kilométeres távolságból is ez által találják párjukra. Az embernél is hasonlóan működik a dolog, legfeljebb a kilométerekben van különbség. Mindezek ismeretében csak óvatosan a dezodorokkal, arcvizekkel és egyéb fürdést segítő (időnként helyettesítő) módszerekkel. Bár a feromonokat nehéz elnyomni, nem lehetetlen. A tiszta, természetes testillatok nőknél-férfiaknál is természetes afrodisziákumként hatnak. Fokozhatják a nemi megkívánást, vagy izgalmi szintet. Nem csak szagolunk, nézünk is.

Megvizsgálták az emberi arcok szimmetriáját. Nem minden szimmetrikus, ami annak látszik. Ha az arcod két oldalát egymásra kopíroznád, meglepő különbségeket tapasztalnál. Egy tüzetesebb önvizsgálat után egyébként magad is megállapíthatod, mindenféle műszer vagy fotókópia nélkül is, hogy bizony, ami a felületes szemlével szimmetrikusnak tűnik, az valójában nem az. Kisebb az egyik szemed, nem egyforma szemöldökeid vonala, másképp kanyarognak a füleid.

Ami fontos: minél szimmetrikusabb valaki, annál nagyobb a parazitákkal szembeni ellenállása és a termékenysége, annál stabilabb testileg és pszichikailag és így tovább. Vagyis evolúciós szempontból a szimmetrikusak nagyobb értékűek, mint aszimmetrikus társaik. És láss csodát, az ember ez alapján is választ. Férfiaknak mutattak női képeket, a szimpatikusabbat kellett kiválasztaniuk. A félelmetes az egészben az, hogy ezek a képek alig különböztek egymástól, legalábbis szemmel láthatóan nem. Ennek ellenére minden alany kivétel nélkül a szimmetrikus arcokat találta megnyerőbbnek.

A vizsgálatok szerint a férfiak egy nőnél először a mellét, aztán az arcát, majd a testalkatát, fenekét nézik meg.

A nők kicsit számítóbban a férfi kiállítását, testmagasságát, arcát, fenekét, ápoltságát veszik sorba.

Az okok igen régre vezethetőek vissza, az evolúció magyarázza a sorrendet. Bármennyire nem gondolunk tudatosan rá, az agyunk „kódjai” tudják, egyetlen alapvető cél motivál: a faj fennmaradása, vagyis az utódok létrehozása, felnevelése. Ezért az első pillantásnak el kell döntenie, elég termékeny a másik, képes lesz kihordani, megszülni az utódom, tudja majd táplálni, elég erős ahhoz, hogy megvédje, óvja, tanítsa.

A hosszabb kapcsolatok persze számtalan más szemponttól is függenek. De erről majd a következő számban.

Gregus László

Diákújságunk (az akkor még Egressy Hírmondó) első számában jelent meg Deme László nyelvész máig aktuális tartalmú írása *Csak a szó más?* címmel. A részletet olvasva Bencze Dániel 10.E osztályos tanulónk tollat ragadott, és egy tréfás írásban szemléltette, milyen is a diákok nyelvhasználata. Most ezt adjuk közre. (szerkesztőség)

1. évfolyam 1. szám Egressy Hírmondó 11

Szólj hozzá!

Részletek

Deme László

Csak a szó más?

című írásából

- Hova mentek?
- A táncsuliba. Fogtam egy jó csajt, csörgünk egyet.
Ez a beszélgetéstöredék éppen harminc éves, 1954-ben rögzítette egy diákgyerek iskolai pályázat keretében, melyet a diáknyelv jellemzésére tűztek ki.
Kérdésként fűzte hozzá: vajon aki csörögni megy a csajokkal, csak szóban tesz-e másként, mintha táncolni indulna a lányokkal; vagy más a viselkedése is.

Azóta csaj-ból jó bőr lett, ha nem éppen jó dög, s már nem csörögnek, nem is csurgliznak, hanem ráznak vele, és lesmárolják utcán, villamoson, nyilvánosan.
Valóban csak a nevek változtak? – Aligha!
Nomen est omen. A név: előjel; az elnevezés véleménynyilvánítás.
Nem is csak az iskola iránt.
- Jössz a diszkóba? - hangzik a kérdés.
- Á, dajkálom a lerohadt őseimet! - így a válasz.
Ápolni a beteg szülőket: szép dolog. De vajon a közlésnek ez a formája forma-e csupán! És úgy gyászolja-e halálra gázolt apját, mint más, az a gyerek, aki - bármily szomorú hangon is - így mondja el barátjának: „kinyiffant az öregem, szétmázolta egy piás pilóta!” Ebben az alvilági eredetű és félvilági közvetítésű beszédmodorban még akkor is ott rejlik a cinizmus és a kívülmaradás, ha csak elfedi a mélyebb érzést, nem pedig helyettesíti.
Forma és tartalom itt semmiképp sem adekvát; s a forma visszahat a tartalomra, de legalább is rejti.
Tetéződik mindez aztán az idestova egész életünket elöntő trágársággal. Már akaratlanul, már öntudatlanul is; a legszebb, legbensőbb, legmagasztosabb témákhoz is odatolakodva.
Bölcsészhallgatók beszélgetnek. Egy-két év múlva tanárok, a még fiatalabbak nevelői.
- Hallgattad tegnap a Máté- passiót? – kérdi a fiú.
- Oltári volt! – lelkesedik a lány. – Be kellett tőle sz..ni.
Így, ahogy kipontozom. Ő nem pontozza ki. Észre sem veszi, hogy mit kent a vajas kenyérére.
Beszéltünk, írtunk már sokat erről. Hogy a tizen-és huszonéves fiúk és lányok úgy röppentik ki a szájukon mindezeket, ahogy a hólyagokat fújják és pukkantják a rágógumijukból. Nyilvánosan, reflexként, rossz szándék és jóérzés nélkül.

Szépen magyarul – szépen emberül
/Kossuth Könyvkiadó, Bp. 1987/

Egy kamaszsrác a diáknyelvről

Ha a klotyóba lenne számítógépem, akkor ott is egész álló nap olvasnám ezt a frankó iskolaújságot. Február volt, havazott, mint állat, unatkoztam. Azt hittem, semmi sem übereli majd az aznap olvasottakat, de tévedtem. Nagyon kóser volt. Nem gondoltam volna, hogy már a mi szüleink is ilyen nagymenők voltak. A faternak és a muternak vannak jó viccei, de néha rettentő unalmasak tudnak lenni. Ezek szerint ők is vágták már, hogy mi az élet.

Megskubiztam az újságot azon reggelen. Ez egy szombat reggel volt természetesen. A téma számomra sem közömbös. Egy kicsit meg is untam már a kockulást, szóval felmentem a netre (mivel az újságot már nem adják kézbe), és átlapoztam az újságot. Még csajt sem tudtam felszedni a nyomorult hó miatt, szóval nem volt valami flott napom, hát már csak kényszerből is olvastam. Na, lényeg a lényeg, hogy elolvastam. Nem dedósoknak való a témája, az tény. Mi, kamaszok mind nagyon szeretjük az ilyen sukár dolgokat. Ha van olyan írás, amit mindannyian szívesen olvasunk, hát az ez volna. Muternak persze kellett az okularé, hogy jól lássa a betűket. A feje rögtön elkezdt fájni, ha nem a bagolyszemeit viseli az olvasáshoz. Neki állandóan játszania kell a fakabátot. Mikor olvastam, akkor is állandóan a nyakamon lihegett, szerintem azt hitte, bagózik éppen. Gondolom, mások is jártak már így. Kérdeztem tőle, hogy mi a stájsz, de ő felállított a székből, s ő ült a helyembe. Utálok, amiért mindig játszania kell a zsernyákot, mégse vitatkozhattam vele. Ha megteszem, saller lesz a vége, úgyhogy inkább engedtem, elvégre nem is csináltam semmi rosszat (tudtommal). Ő persze vihogott, mikor végre sikerült mindent megmagyaráznom, és persze el is olvasta az újságot. Nem, hogy a korábban említett írást, hanem az egész újságot elolvasta, az akkori szám minden részlete érdekelte. Mint valami stréber, úgy bújta a lapokat. Két óra múlva aztán magamra hagyott, én pedig úgy döntöttem: véleményt írok erről az egész cuccról.

Meg is írtam. Most már tudom: mi, frankó csávók meg a bigéink nyelvújítók leszünk. Olyan frankó lesz a magyar nyelv, hogy a magyartanárok csak néznek majd. Száz év múlva a diákok úgy fogják vágni ezt a külön „nyelvet”, mint vágókés a kenyeret. A fakabátok is úgy köszönnek majd az utcán, hogy „csá, baromarcú, mi a stájsz?”, elköszönni pedig így fognak: „csócsumicsá!”. A srácok majd érdekes megjegyzést tesznek a lányok kényesebb testrészeire, de legfőképp ezt fogják hajtogatni: „Na, mi van, cicám?”. Erre a megszólított csajok: „Jó a séród. Járunk?”.

Tudjuk már, hogy a szüleink is csíptek fel csajokat, mikor már felnőttek, elindultak a kérőjükből a melóba, tizenévesen rühellték a sulit, lógtak együtt, partiztak, smároltak, meglógtak a dühös nyanyák meg a taták elől, és még sorolhatnánk. A napom nem indult valami flottul, de ez a frankó újság elüzte minden unalmamat. Csak azt tudom mondani, hogy köszönöm a szerkesztőségnek a sok melót. Hála nekik, nem unatkoztam. Mikor ébresztett a vekker, azt hittem, megőrülök, odakinn hatalmas hóesés, tudtam, nem lóghatok a haverokkal, s még csak egy csajnak sem mondhattam azt, hogy „mi van, bébi?”. Szerencsére megtaláltam ezt a kóser újságot, mielőtt unalmamban meg frontérezékenységemben kidobtam volna a taccsot. Péntek este egész nap rókáztam a nyomorult időjárás miatt, hol a hó esett, hol a nap sütött, mint állat. Na, egy szó, mint száz, tetszett az írás, mert rólunk dumál, akarom mondani: rólunk szól.

Bencze Dániel 10.E

Így írunk mi

Visszaemlékezve diáklapunk múltjára, válogatást közlünk az Egressy Hírmondó II. évfolyamának 1. számából. Azzal a szándékkal adjuk közre egy hajdani tanulónk írásait, hogy kedvet ébresszünk a mostani diákokban a versfaragás iránt (szerkesztőség).

Lówy Lénár

Novemberi merengés

Könnycsepp gurul végig az arcon,
Ahogy hajnalt üli meg a harmat.
Nincs más, mit ő akarhat,
Csak gyönyörködni a feljövő
napon,

Ahogy vörösre festi sugara
Az előtte elterülő tájat.
Holt lombban kúsó aprócska állat,
Ráköszön az ősznek újabb hajnala.

Halk csiling: a könny a földre hull,
A szél elmúló hangon szaval,
A körben egyre növekvő avar
Látja: a tél órá is ráborul.

1998. november

Decemberi nász

Homály énekét dalolva egyre,
Selyemtestű köd égi tánra kél,
Halk hangja száll a fellegekbe,
Sürgetően nászra hív s remél.

Didergőn koppanó ritmust
hozva,
Válaszol rá szerelmese a tél,
Fehér pelyhek hullanak
harangozva,
A köd jégcsapcsilingelőn zenél.
Surranó, dermedtő harmónia,
Jéghideg kézzel karolja át,
Dallamos fehér melankólia,
Lebbenve fogadja válaszát,

És együtt dúdolnak hideg álmat,
Tavalyi, altató melódiát.
Kinézel ablakodon, látod:
A tél és a köd az újévre szállt.

1998. december